74ste Jaargang — Nr 51

Donderdag 24 December 1925.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.)
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 9.50 per jaar,
vooraf betaalbaar.
20 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel . . . fr. 0.
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws . . . fr. 1.
Vonnissen en doodsberichten fr. 2.

Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels . . fr. 1.
Elke regel meer . . fr. 0.
Voor meer dan één inlassching prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

TONGEREN, 24 DECEMBER 1925.

KERSTMIS

Negentien honderd vijf en twintig jaren zijn in 't niet, sedert dat een kind in eenen armen stal ter wereld kwam.

De aarde lag in de duisternissen der akeligste ikzucht gehuld.

De macht alleen was aanbeden. De macht alleen was heilig.

Al wat klein en zwak was, werd veracht en onder de voeten getreden.

De mensch gevoelde geene naastenliefde in het hart.

Hij behandelde zijnen evenmensch als een dier. Hij kocht en verkocht hem. Hij maakte ervan zijn lastdier, zijnen hond. Voor eene gril liet hij hem dooden. Hij wierp hem tot voedsel aan zijne visschen om hun vlesch te verfijnen, of ten proon aan de wilde dieren om zich te verlustigen in het storten van menschenbloed.

De afschuwelijkste drijven vierde men ongestoord den toom.

Die der bloedstorting was er eene der akeligste van.

De wereld verdeelde zich in rijke en in slaven.

De eersten zich badende in allerlei genuchten, de tweeden een leven lijdende erger dan dat van een oud afgesleten koetspaard, met eenen beul van koetsier als meester.

De samenleving was inderdaad monsterachtig.

Toen kwam dat kindje ter wereld. Een eenvoudig timmerman was zijn voedster vader ; een arme vrouw zijne moeder. Zijn wieg was een kribbe. Zijn peluw een handvol stroo. De getuigen zijner geboorte : een os en een ezel.

Onmoglijk geringere geboorte te vinden.

Dat kind wierd een man. Hij predikte eene leer die verstomde ; eene die den armen slaaf eene droeven ongeloovigen lach op de lippen deed komen, en den onverbiddelijken meester met gramschap vervulde.

Hij predikte de liefdadigheid, de gelijkheid van alle menschen voor God.

Hij gaf lessen en deed mirakels.

Hij deelde zijne leer aan duizenden, hij deed de dooven hooren, de stommen spreken, de blinden zien, de kreupelen gaan, de dooden uit het graf opstaan.

Arm was zijne geboorte, nog armzaliger zijne dood.

Lag hij dertig jaren vroeger in eene krib tusschen twee dieren, hij hing hij genagld aan een kruis, beledigd, bespot, bespuwd, tusschen twee moordenaars.

Maar drie dagen daarna verrees hij plechtig.

Dat kind, die man was God.

En de ikzucht moest plaats maken voor de liefdadigheid, het geweld voor de rechtmacht voor het recht.

En sedert negentien eeuwen heerscht de goddelijke leer van Christus over gansch de aarde, zij lenigt en troost, zij helpt en zalft, zij veredelt en verheft den mensch, vereenigt meester en dienaar, verbindt de nederigen en de grooten, in een woord, zij verheft het menschdom door een tooverwoord : Liefde ! Liefde van den mensch tot den mensch, door en in de liefde van den mensch tot God.

Dat is het grootsch, het ontzaglijk werk van het kindeken Jezus, in het armzalig kribbeken van Bethleëm.

O ! zalige stonden ! Het Kerstkribbeken! Hebt gij daar als jongeling of meisje niet 't vurigst gebeden voor de verwezenlijking uwer droomen ? Hebt gij hier vaders en moeders, niet met het grootste vertrouwen, hen toegewijd over wien gij zielezorg hadt ?

En waar kunnen wij thans beter rusten dan aan den voet der kribbe ? Hier zullen wij de waarde der aardsche dingen leeren kennen en begrijpen, en zien hoe de Messias den rijkdom met zijn voorrechten prijs gaf, hoe de Heiland de ellende boven alles verkoos en tevens leeren hoe zelfopoffering en onthechting aan aardsche goederen de redding brengt en dat armoede heiligt.

Hier vinden wij de oplossing van het lijdensraadsel. Waarom ontevreden zijn en morren, wanneer droefheid ons neerdrukt als we zien dat God, die Zijn Eeniggeboren voor aarde en hemel wilde verheerlijken in zijn Alwijsheid geen beter middel vond om dit doel te bereiken dan voor Hem een kruisweg af te bakenen die begon aan de krib en eindigde aan het graf.

Hier leeren wij hopen ! Nog zijn al de naweëen van den oorlog niet verdwenen, nog rust onze maatschappij niet op een vasten basis die haar toelaten zal voor altijd haar vredeswerk opnieuw aan te vatten.

Nog schijnen velen blind voor de onvoldoende macht van alle menschelijk werk dat niet steunt op de goddelijke begrippen van Recht en Naastenliefde, maar hier toch hooren « Vrede op aarde aan alle menschen die van goeden wil zijn ». Wij weten, dat, zoo we allen willen, het toch eens voor ons allen vrede wezen zal naar hart en geest.

Welaan dan ! Laat het een blijde Kerstmis wezen in onze families ; laat het voor al een zalige Kerstmis zijn in ons hart.

Herderslied.

De herders lagen bij nachte,
Zij lagen bij nacht in het veld :
Zij hielden vol trouwe de wachte,
Ze hadden hun schaapkens geteld.
Daar hoorden zij de engelen zingen
Hun liederen vloeiend en klaar ;
De herders naar Bethlehem gingen
't Liep tegen het nieuwe Jaar.

Toen zij er te Bethlehem kwamen,
Daar schoten drie stralen dooren ;
Een straal van omhoog zij vernamen,
Een straal uit het kribjen beneen ;
Toen vlamde er een straal uit hunne oogen

En viel op het Kindeken teer ;
Zij stonden tot schreiens bewogen,
En knielden bij Jezus neer.

Maria, die bloesde van weelde,
Van ootmoed en lieflijke vreugd ;
De goede Sint Jozef, hij streelde
Het Kindje, der menschen geneugt.
De herders bevalen te weiden
Hun schaapkens aan de engelenschaar
Wij kunnen van 't kribjen niet scheiden,
Wij wachten het nieuwe jaar.

Och Kindjen, och Kindjen dat heden
In 't needrig stalleken awaant,
Ach, laat ons uw paden betreden,
Want gij hebt de wereld beschaamd.
Gij komt om de wereld te winnen,
Den machtigsten vijand te slaan :
De kracht uwer liefde van binnen
Kan wereld noch hel weerstaan.

Twee maten en twee gewichten

De oude Vlaamsche spreuk wordt heden maar al te zeer bewaarheid.

Oordeelt, en ziet maar eens hoe het er thans toegaat ! Bestaat er sedert den oorlog nog rechtvaardigheid, schijnt het begrijp er van niet verduisterd ?

Elk meet zijn plichten wat te kort, en zijn rechten... wat te lang !

Vele dingen worden onderschat : zoo bijvoorbeeld het verzuimen van de Zandagsmis ; zoo ook andere dingen krijgen teenemaal hun gewicht niet, bijvoorbeeld, de ernst van het huwelijksleven.

De kestumekens zijn wat te kort ; de rekeningen er van zooveel te grooter.

Men knipt en kort de haren in, maar... men verlengt de verleiding !

De jufferkens trachten zoo smal mogelijk te zijn, en prangen hun lichaam... maar dat haar geweten te breed wordt, scheelt haar niet.

De eischen van iedereen stijgen almaardoor... maar het verantwoordelijkheidsgevoel zakt... het komt onder zero strake !

Plezier, vermaak is er nooit genoeg... werk altijd te veel.

Om zich zelf te voldoen is men altijd gereed... om zijn plicht te volbrengen is men niet te vinden.

Kinderen zijn er alhicht te veel... echte ouders worden zeldzaam.

Twee maten en twee gewichten !

Voor zich zelf : een kleine maat, als er spraak is van opoffering, van plicht en van moeite..... maar een reusachtige groote maat als er spraak is van genieten, van weldevertoon.

Voor de anderen een groot maat als er spraak is van recht op te eischen, van diensten te ontvangen en wat diesmeer.... maar een heel kleine maat, als er werk moet verschaft worden zonder daar aan te peuteren, of dienst moet worden bewezen.

Zoo verstaat het onze Christene leer niet.

Zij zegt :

Met de maat, waarmede gij gemeten hebt, zult gij gemeten worden.

Zijt gij streng geweest voor anderen maar toegeeflijk voor u zelf, gedenkt dat men hierboven tegenover u zelf de strenge maat zal nemen, die gij hier op de anderen hebt toegepast.

Het Anti-Tering Zegel in België.

In België ook wordt thans met den kruistocht begonnen.

En zoals het meer in de sprookjes gebeurt, zijn bijval van den beginne af aan, door feen en goede geesten verzekerd geworden.

Het Eerecomiteit bestaat uit de meest voornaamstaande personen binnen het Rijk.

De minister van Posterijen heeft zijn beheer gemachtigd om van **15 December 1925 af, tot en met 15 Januari 1926**, een **speciaal Postzegel, officieel**, uit te geven dat zal worden verkocht aan al de postkantoren mits eene kleine verhooging op de gewone frankeeringstaks van de brieftwisseling. Er zijn drie waardebepalingen ingevoerd, t. w. : **15 en 5 centiem, 30 en 5 centiem en 1 fr. en 10 centiem.**

Deze zegels gelden voor frankeering tot 30 April 1926.

Waar op dezen dag van het jaar ieder zich in de herinnering aanbevoelt van geliefde wezens, wie zal durven weigeren het anti-tering zegel te plakken op den omslag die heil- en voorspoedwenschen inhoudt, terwijl ook dat prentje gezonde lucht en warme zon zal laten bezorgen aan hen die dit alles van noode hebben ?

Is er eene firma die in deze Decembermaand, waar de aanzienlijke handel- en nijverheidsrekeningen worden aangezuiverd, in deze maand nog waar alles in het teeken van de Hoop opgaat, zou kunnen vergeten dat een weldaad steeds zijn beloning vindt?

Niet alleen op de brieven zal het Anti-teringprentje geplakt worden met zijn bubbel kruis, wereld-zinnebeeld van den strijd tegen het sluipend kwaal.

Het voorbeeld uit het buitenland voor oogen, heeft het Comite t een ander prentje laten drukken, zonder postaal-waarde, welk de trouwe afdruk is van het Amerikaansch « Christmas Seal en van het Deensch « Julemarket », wiens eijval onlangs de invoerder, Heer Holgoll, beschreef als volgt :

« Niets geeft eene gedachte van den geestdrift waarmede alhier begroet wordt (in Denemarken n. l.), en ook in de Verenigde Staten, de verkoop van het Anti-Tering-prentje op de inpakking van de geschenken op de postcaltis, de rekeningen, de kinderbrieven van Kerstnacht en Nieuwjaar, op wat nog meer... Niet zelden werden er 10, 20 zegels op dezelfde zaak gevonden in zooverre dat in Amerika, deze laatste jaren, titels voor eene waarde van 100 zegels zijn moeten worden uitgegeven. »

Deze geestdrift bij het groote publiek voor een strookje papier dat de reiding moet helpen bewerken van duizenden menschenlevens, is dat niet een hartversterkend bewijs voor de goedheid bij den mensch ?

De prentjes voor de propaganda, aangenaam om zien en kunstig uitgevoerd, worden aan het Belgisch publiek verkocht deez jaar in blad 100 (5 fr.), of in zakboek jes sierlijk en gemakkelijk aan de hand, van 20 zegels (fr. 1.50) of 50 (fr. 2.50).

In afwachting dat de adressen worden bekend gemaakt van den Verkoop-Comitees die in iedere gemeente zullen worden ingericht, moet aanvraag naar bedoelde zegels gestuurd worden aan ardes van het inr ehtend Comiteit, **19, Kleine Karmelietenstraat, te Brussel.** Telefoon 220.86. Postchekrekening 160.421.

Zij die willen meewerken in een verkoopcomiteit worden verzocht hun naam en adres aan bovengemeld adres aan te geven.

BUITENLAND.

AMERIKA.

De rijke nijveraar. — Zekere Mevrouw Sheldon, uit Los Angeles, die in overvloed leefde dank aan de groote inkomsten van haar man, een rijk nijveraar, zoo toch dacht zij, is tot een schier ongeloofelijke ontdekking gekomen.

Mevr. Sheldon was in de stad op wandel met haar honjje, toen het dier zich opeens losrukte, naar een in lompen gehuld bedelaar snelde en hem begon te liefkoozen.

Ten zeerste verbaasd over die zonderlinge handelwijze van het hondje, ging Mevr. Sheldon op den bedelaar af, ondervroeg hem en dacht de spraak van haar man te herkennen. Om meer zekerheid te hebben trok zij den bedelaar bij den baard; deze bleef haar in de handen en met ontzetting stelde zij vast dat de in lompen gekleede man inderdaad haar echtgenoot was.

Deze had de bedelarij zoo goed weten in te brengen dat hij er overgroote inkomsten door had. De onthutste echtgenoote heeft een vraag tot echtscheiding ingediend.

— **Een jeugdig bandstrooper.** — DRIE MOORDEN IN VIJF DAGEN. — Men heeft in de bosschen bij Yellville in Arkansassa een 14 jarigen jongen aangehouden, die vijf dagen een bandietenleven gekeid, drie personen gedood en verscheidene anderen gekwetst en gewapender hand eenige diefstallen gepleegd had. Het veel belovende kereltje,een kleine tengere knaap,heeft verhaald dat hij het tehuis heu was geworden en op avonturen uitgegaan. Daar hij honger kreeg, trok hij binnen bij een boer. Hij trof er niemand aan en vertrok weer met een geweer en 17 dollar. Den nacht nadien brak hij in een winkel van Yellville en stoof er twee revolvers en een menigte kogels.

's Anderdaags werd de kleine schuimer verrast in een landhuis, waar hij voedsel zocht. Hij kwetste den bewoner en zijn vrouw. Den dag nadien begaf hij zich in de woonst van mad. Tom Boyd. Hij vermoordde de vrouw. Dezer dochtertje schreide en de jonge bandiet sloeg het meisje neer.

Toen hij nu het huis verliet, schoot hij een jager neer en beroofde hem van zijn wapens, zijn schoenen, zijn hoed en zijn geld. Bij zijn aanhouding vond men in zijn bezit vier revolvers en een 100 tal kogels.

Als men zulke dingen leest, zou men wanen te droomen.

— **Een valsche Charley.** — Een zonderlinge manier van plunderen was wel deze welke door een bandiet te New-York werd in practijk gesteld. Mevr. Bussola, die met hare schoonmoeder het Bonxkwartier aldaar bewoont, ontving het bezoek van een zonderlingen kerel.

De man was gekleed als de beroemde comische filmkunstenaar Charley Chaplin, met breede broek, een ouden bolhoed, lolossaal schoenen,enz. Niets ontbrak er aan zijn figuur, zelfs het rieten stokje niet en het kort geknipt, klein snorretje.

Mevr. Buccola vond het grapje wel aardig en dacht niet beter dan met een kennis te doen te hebben,die wat al te vroeg vastenavond spelen wilde.De zonderling had ook nog een bloementuil bij zich welke hij met de meeste hoffelijkheid aanbood.

Maar nauwelijks was de deur achter hem gesloten of de indringer wierp met een vuistslag de dame omver, duwde haar eene prop in den mond en bond haar stevig. Hetzelfde deed hij ook, onder beureiging met zijn revolver, met de schoonmoeder.

Vervolgens legde hij de hand op eene som van 3000 dollar en vluchte voor dat de twee vrouwen van hunne verrassing bekomen waren.

Dramatische vergissing.

Uit Jersey City werd gemeld, dat Antonij Garbone, een deftige burger uit deze stad, in het holste van den nacht uit zijnen slaap werd gewekt.

Hij sprong het bed uit, nam zijn revolver en ging de dieven opsporen. Hij doorliep al de plaatsen van zijn huis, maar trof nergens eene levende ziel. Eenskaps ging de deur open van de kamer waarin zijn 9 jarig meisje sliep. Zonder te men wie er te voorschijn trad, loste hij zijn wapen in de richting van de verschijning en doodde zijn 9 jarig meisje dat in staat van slaapwandel het huis doorliep. De vader werd aangehouden.

ENGELAND.

De gevolgen van een ontslag. — DERTIG-DUIZEND MENSCHEN ZONDER EETWAAR !. — Het ontslag van een chauffeur heeft de brood- en melklevering alsmede die van vlesch, groenten en kruidenierswaren van ruim dertigduizend bewoners van Zuid- Oost-Londen stopgezet.

De chauffeur, in dienst van een der grootste cooperatieve vereenigingen is ontslagen omdat hij zijn wagen niet voldoende gesmeerd zou hebben, waardoor een defect was ontstaan.

De overige bedienden, allen leden van de transportwerkersbond, gingen niet accord met dit ontslag en zijn in staking gegaan.

De cooperatief wil het geschil aan scheidsgerecht onderwerpen, doch de vakbond staat voorloopig op een onvoorwaardelijk weder in dienst nemen van den ontslagen chauffeur.

— **Geen oorlogen meer en opzoekingen naar nieuwe doodende gassen !** — Volgens de « Westmunster Gazette » worden in Engeland studien doordreven met het oog op den gassenoorlog dit in het grootste geheim en met de grootste activiteit.

Meer dan 5000 officieren en soldaten bejveren zich daar aan. In den loop der twaalf laatste maanden werd er 150.000 p. st. aan besteed.

Het laboratorium ontdekte o. m. twee nieuwe stikgassen, waarvan de eene gedurende verschillende uren bedwelmt en de andere doodend is en zich zeer snel verspreidt.

De wegen die naar het laboratorium voeren waar de proefnamen gedaan worden zijn afgesloten en de lanbouwers die naar de markt gaan moeten uren omgaan.

Alleen het personeel van het laboratorium kent de samenstelling der nieuwe gassen, maar is derwijze uitgelezen dat geen verraad gevreesd wordt.

Goed. Maar waarom dan al dat geroep rond de veiligheids- of ontwapeningsconferenties ? Hoe stelt men dat te saam ?

POLEN.

Ter bezuiniging. — 40.000 MAN NAAR HUIS. — In verband met de verlaging van het begrootingscijfer ter saneering van de Poolsche financien heeft blijkens een bericht uit Warchau, de Poolsche regeering besloten 40.000 man van het staande leger naar huis te zenden, voor onbepaalden tijd af te zien van het oproepen der lichting 1904 en ook 2000 officieren voorloopig met verlof te zenden.

In verband met deze besluiting is, zoo als gemeld, het hoofd van den generalen staf afgetreden.

ZUID-PERZIE.

Geweldige aardbeving in Zuid Perzie. STEDEN EN DORPEN VERWOEST. — Gemeld wordt, dat in Zuid Perzie verschillende steden en dorpen door een hevige aardbeving verwoest zijn. De verliezen aan menschenlevens zouden gering zijn.

TURKIJEN.

WEERZINWEKKENDE GRUWELDADEN. — Als bewijs van de noodwendigheid de bevolking van Irak te beschermen, haalt de « Morning Post » het volgende geval aan :

Het dorp Baijo werd door de Turken omsingeld. Zij vroegen 40 der mooiste vrouwen en doodden hun echtgenooten. Verbanning volgde een week later gepaard met uitmoorden van oude mannen zieken en hulpelooze kinderen die niet konden volgen.

Achterblijvers ondergingen hetzelfde lot.

Van de honderd leden van de burgemeestersfamilie ontsnapten slechts 13. De overigen werden vermoord, behalve vier zusters die gevangen genomen werden door officieren.

NEDERLAND.

Kinderen op school vergeten. — MEER DAN DERTIEN UREN IN DE KOUDE — Donderdag middag tegen 5 uur bemerkten de families Van Hien en Robbéts te Veenendaal, dat haar kinderen van ongeveer 8 jaar nog niet van school thuis waren gekomen, terwijl de school al om 3 uur was uitgegaan.

Zij bleven wachten en wachten... het werd 7 uur, 8 uur en later, maar niemand kwam toe. Op aanraden der politie stelde men een onderzoek in engreppels, slooten, kolken werden doorzocht, enz. Maar men bleef even wijs.

Tegen half vijf in den morgen, eindelijk zag de nachtwachter licht branden in de bijzondere school. Hij belde hoofd op en samen stelden ze een onderzoek in. Het bleek, dat de twee kleinen stijf van kou en verkleumd, in een der groote holle lokalen zaten. Zij hadden school moeten blijven en waren vergeten.

Met groote moeite hadden ze daarna nog de lamp aangetrokhen. Dertien en een half uur hadden ze zoo zitten wachten, terwijl ze nog tegen de deur geschopt hadden, om de aandacht te trekken, wat echter niet was gehoord.

De politie heeft een onderzoek ingesteld.

MENGELWERK van «DE POSTRIJDER».

— 19 —

DE

Erfgenamen van Tilgate

NAAR HET ENGELSCH

van

GRANT ALLEN

Maar dat was niet alles. De koopman, die hem had voorgesteld de « Rust van den Rajah » te koopen, had hem terzelfertijd last gegeven, voor hem en aan een voorafbepaalden prijs, in de Belgische Ardennen eenige zichten van de Maas en hare bijrivieren te gaan schilderen. De prijs voor deze werken aangeboden, was zeer belangrijk, en Cyriel vatte voor deze bestelling kwade vermoedens op. Wilde men zich van hem ontmaken, met hem uit Engeland te verwijderen ?

Hij liet zich eenigzins voorstaan, dat die kunstliefhebber, wie hij ook weze mocht, er meer aan hield hem verre van Tilgate verwijderd te zien dan eene reeks schilderachtige zichten der Maas en hare bijrivieren, van hem te bezitten.

Maar wie kon er belang in stellen hem van Tilgate te verwijderen ? Dat was het geheim. Was er in de streek iemand aan wien zijne tegenwoordigheid, op de eene of andere manier misnoegde ? Was het M. Cliffort, die wenschte dat hij onmiddellijk Engeland verliet ? En dan, wat beteekende het onverwacht, wonderbaar besluit van Elma ? Bepaald had zij het gezegd :

— Nooit zou zij hem trouwen !

Een droevig gedacht overmeesterde den geest van den jonkman. Hadden de Cliffords het geheim zijner geboorte ontdekt ? En was dat geheim van natuur om den vader te weerhouden hem ooit als schoonzoon te aanzien, en om Elma te beletten hem tot man te nemen ? Indien het zoo ware, welk mocht dan wel dat geheim zijn ? Ware Guy en hij de zonen van den eenen of anderen misdadiger - Had men misschien hunne geboorte verborgen gehouden, misschien uit vrees dat een akelig vlek van moord of misdaad eens hunne toekomst vernietigen en hun leven vergiftigen zou ?

Wanneer Cyriel te Staple-Inn toekwam, vond hij er Guy en Montague Newitt.

Een fijne opmerker zou gezien hebben dat de blik van dezen laatsten ingehouden teekens van nieuwsgierigheid te kennen gaf, toen Cyriel de nieuwstijdingen overzag en de brieven las, die sinds drie dagen voor hem toegekomen waren.

Maar Cyriel Waring, eenvoudig en openhartig als ieder goede Engelschman, was er verre af te denken, dat Newitt hem aandachtig gadesloeg en dat zijne onrust meer en meer levendiger werd — alhoewel hij moeite deed om die te verbergen — toen de jonge schilder eenen dikken brief, met officieelen stempel, opende die voorzeker van groot belang zijn moest. Cyriel merkte alleen op, dat Newitt de snaren zijner viool met levendige zenuwachtigheid trillen deed. 't Waren de toonen eener droefgeestige romance van miss Ewes. Terwijl Cyriel dien brief las, werd zijne ademhaling korter en korter, zijne wangen waren eensklaps met een levendig rood overtrokken.

— Wat is er dan ? vroeg Guy, terwijl hij nieuwsgierig over de schouders zijns broeders blikte.

Daar lees zelf, Guy, zegde Cyriel zich merkbaar geweld aandoende. Het nieuws wekte zooveel gedachten en vermoedens bij hem op, dat hij niet wist wat hij op zijn broeders vraag antwoorden moest.

Guy nam den brief en las. Met levendige belangstelling volgde Newitt hem van verre met de oogen.

Na het lezen, loosde elk der twee broeders een diepen zucht, en Cyriel zegde opgewonden :

— Er is een brief van mijnen bankier die mij aankondigd, dat hij de zes duizend ponden ontvangen en ten mijnen voordeele ingeschreven heeft.

Zeer bleek schouwde Guy zijnen broeder in het gelaat.

— Het geld is het eenige niet waaraan wij denken moeten, Cyriel ; de omstandigheden onzer geboorte, die ons dientengevolge veropenbaard worden, zijn van veel grooter waarde.

Zeer juist, antwoordde Cyriel, goedkeurend met het hoofd knikkende. Ik zal het geld niet aanvaarden, voraleer te weten van wien het komt. Maar ik zal de hier aangeduide richting volgen, en niet verlaten, vooraleer ik de waarheid weet, en nopens hetgeen wij nu zijn, en nopens onze afkomst.

— Wat ! het geld weigeren riep Newitt met ongepaste verwondering uit. Zijt gij dan zot ? Maar gij moet het voorzeker nemen ! Twaalf duizend pond is geene belachelijke som in dezen tijd. En wat de richting betreft, die gij meent u aangewezen te zijn ; er is geene. Die wettige vader, wie hij ook zijn moge — want ik houd het er voor dat achter die gift een wettige vader zich verscholen houdt — heeft groote zorg aan niemand van u te laten weten wie hij is. Een dubbel geheim omhult hem. Drummonds zend het geld aan uwen bankier om het te uwen voordeele in te schrijven ; deze is gemachtigd van u het ontvangstbewijs te aanvaarden der som die hij u ter hand stellen zal, maar ten voordeele van den verzender is hij zelf niet bij machte eenen wissel te aanvaarden of eene teruggave te doen. Die wettige vader wil, voor het oogenblik ten minste, hoegenaamd niet gekend zijn.

— Zoudt gij bij Drummonds, Couths en Barclay niet kunnen te weten komen wie de verzender is ? vroeg Guy na een oogenblik aarzelen, terwijl hij den gehemzinnigen brief tusschen de vingers draaide.

Newitt schudde levendig het hoofd.

— Neen ! voorzeker niet. Dat ware volstrekt onmogelijk.De geheimen eener bank zijn geheiligd. Geschiedenissen die honderden personen zouden kunnen ten onder brengen, liggen in de bankhuizen begraven: nimmer wordt daar een woord over gerept.

Cyriel van zijnen kant, was te verwonderd om te kunnen spreken.

Het duurde lang, eer hij de zaak bespreken kon. Het gebeurde scheen hem toch zoo wonder, zoo geheimzinnig, zoo ongeloofelijk !

In zijn aarzelen lag niets buitengewoons, want de onbekende schrijver van den brief met officieelen stempel, stelde hem het wonderste en terzelfertijd het minst voldoende aller verdragen voor : onmiddellijk de zes duizend ponden voor hem, en binnen eenige weken, zes duizend ponden voor Guy ; maar dit niet voor niets. Zoals in alle wettelijke zaken, zag men onbepaalde moeilijkheden van allerlei aard op het schterplan opdagen ; beiden moesten zich op vastgestelden dag en uur, in eene voorop bepaalde straat begeven en daar in het huis n. X, zonder uitleg te vragen en zonder iets te lezen zelfs, de stuks teekenen die hun zouden voorgelegd worden.

Dat alles, deed de schrijver van den brief opmerken, geschiedde in hun eigen belang en in hun groot voordeel, want, zoo zij niet teekenden, dan kregen zij geen enkele penning meer. Maar, voegde de brief er bij, indien zij toestonden te teekenen, dan zou de onbekende weldoener, op wiens aardrijkgen dit voorstel gedaan werd, hun bij testament eene veel grootere som nagelaten, waarvan zij anders geenen penning zouden zien.

En Montaigue Newitt, die immer de zaken op den keper beschouwde, gaf hun, zonder meer vooroordeelen dan geveel, den raad alles te teekenen en zooveel mogelijk voordeel te trekken uit het winstgevend aanbod dat hun gedaan werd ; onmiddellijk had hij immers verstaan dat dergelijk besluit het meest overeenkwam met mijn eigen belang, betrekkelijk de twee Warings en kolonel Klemscott.

De twee jonge lieden beschouwden de zaken nochtans van een gansch ander standpunt. Die brief deed in hen onbepaalde vermoedens ontstaan, zij zagen kans gindelijk het geheim hunner geboorte, dat hen sedert zoolang bezig hield, verklaard te zien.

Misschien zouden zij nu ontdekken wie zij eigenlijk waren : voedelingen of verstekenen.

— Wat de brief ook moge beteekenen, riep Guy uit, hij bewijst in alle geval dat wij de wettige zonen moeten zijn van den eenen of anderen zeer rijken man. Waarom zou hij ons anders blindelings den afstand van onze rechten doen teekenen ? En welke die rechten zijn hun eigen ook zijn mogen, zij moeten toch zeer belangrijk zijn, want anders zou men ons niet zooveel aanbieden, indien wij er willen van afzien. Geloof mij, Newitt er moet hier spraak zijn van een domein, waarvan de erfelijkheid door de wet bepaald wordt, en de man die ons deezen brief schrijft, is de bezitter van dezen eigendom, die eigenlijk aan Cyriel en mij toebehoort. Ik, voor mij, weiger mij aan de galg te teekenen. Ik teeken niets en doe van niets afstand, eer dat ik weet wat er van is en ik raad Cyriel aan in dien zin te antwoorden.

Cyriel, van zijnen kant, overdacht een vraagstuk van meer pijnlijken aard

Bestond er zekere verwantschap tusschen Elma en hem ? Verwantschap die aan hem onbekend was en die zij nu onlangs vernomen had ? Had die kennis haar het vast besluit doen nemen hem nimmer te trouwen ?

Hij was er van verzekerd dat Elma eene of twee weken te voren, niet de minste reden kende, die haar belette met hem te trouwen. Wat had zij vernomen voor hunne ontmoeting in het bosch ? En had het feit dat haar ter kennis gekomen was, haar een verwantschap bekend gemaakt, die een huwelijk onmogelijk maakte ?

Langen tijd bespraken zij alle drie samen het ingewikkelde vraagstuk ; onder alle oogpunten, uitgezonderd dat, welk stilaan in Cyriels geest opgekomen was. Maar eindelijk was het besluit van dezen laatste volkomen genomen. De zes duizend pond zouden in zijne bank blijven, zonder dat hij ze aanraakte ;maar hij zou onmiddellijk aan zijnen naamloozen briefwisselaar schrijven om hem te melden dat hij rechtaf eens voor altijd weigerde, met hem nopens het voorgestelde verdrag, het minste meens te hebben. Indien iets hem weerhoeden zou hij het woten te verkrijgen, maar tot zulke loensche middelen zou hij nimmer zijne toevlucht nemen. Wilde niet geswongen worden tot hetgeen men vroeg : afstand te doen van zijne rechten in weerwil van wat er ook gebeuren mocht. Wilde zijn briefwisselaar hem zijn klaar en loaiig uiteenzetten en openlijk hem en zijnen broeder over de zaken verhandelen, dan zou Cyriel zich verbinden zijne rechten nimmer te doen gelden in den geest der meest mogelijke toegeeflijkheid en in den meest beleefden vorm. Was het eene poging om hen bedrieglijk te ontrooven hetgeen hun wettig toebehorde, dat stond hij voor niets in, en zoo gevolg de zes duizend pond die te hun voordeelen ingeschreven stonden gansch geheel ter beschikking houden van zijn naamloozen briefwisselaar.

— En daar ik hierin niet de minste den zie om mijnen zomer te verliezen, sloot hij, zoo zal ik dien stok niet langer het wiel onzes levens laten steken ; zal mij beletten volgens mijn vroegere nomen besluit te handelen. Ik wil onmiddellijk naar Dinant en Spa vertrekken er te werken aan de tafereelen die door Dale en Norton besteld zijn. Newitt kunt intusschen al het moeilijke doen om het familiegeheim te ontsluieren.

Als gij mij noodig hebt, dan hoeft er mij maar van te berichten : ik zal onmiddellijk komen. Meer dan ooit gevoel ik noodzakelijkheid hard door te werken, den verloren tijd in te winnen.

(Wordt vervolgd.)